*Վկրիատոս, երբ որ Ապողինարեանք կը ժխտէին անոր միաք եւ հոգի բանաւոր:*

*գ. Ղողրովին նախընթացին հակառակ՝ չէ թէ միակ կ'ընծայուէր անոր՝ հոգի բանական մարդկային, հապա նաեւ ևւնձև մարդկային, բաժնելով զանի երկու անձնաւորութեան:*

*Ընհաւասիկ ասոնց համապատասխանող երեք հանգանակները:*

## Բ.

*գողձանդրդուատոդածոնքեռնիեան ձշմարտոդիխներ ի Յիսուս Քրիստոս ընդդէմ:*

ՓՐՅԽԽՐԳ. ԴԲ ՎԵՐԸ ԿԼ ՓՐԲՈՐԿԵՆ 399ՔՆ ՐՐՔՂ:

## Գ.

*Կր հաստատոդի — 1. Հոգոդյն սրբոյ ատոդուածոդիխներ — 2. Ամբողջոդիխիւն մարդկային բնոդիեան ի Քրիստոս — 3. Միոդիխիւն անձին ի Քրիստոս՝ գլխաւորապար Ամոիորայ դպրոցին դէմ:*

ՀՈՂ. ՐՐ ԵՂԼՓ. ԽՐՐԽ. ԳԼ. 121:

Հաւատամք ի մի Աստուած Հայր ամենակալ, ամենայն երեւելեաց եւ աներեւութից արարիչ. եւ ի միում Քրիստոս Որդի Աստուծոյ, ծնեալ ի Հօրէ Միածին, այս ինքն յէութենէ Հօր, Աստուած յԱստուծոյ, լոյս ի լուսոյ, Աստուած ճշմարիտ յԱստուծոյ ճշմարտէ, ծնեալ եւ ոչ արարեալ, էակից Հօր, որով ամենայն եղեւ, որ ինչ յերկինս եւ ի վերայ երկրի, երեւելիք եւ աներեւոյթք. որ վասն մեր մարդկան եւ վասն մերոյ փրկութեանն էջ, մարմնացաւ, մարդացաւ, այս ինքն ծնաւ կատարեալ ի Մարիամայ միշտ կուսէ Հոգւովսրբով. մարմին եւ հոգի եւ միտս եւ զամենայն որ ինչ է մարդկան, բաց ի մեղաց, ճշմարտապէս եւ ոչ կարծեօք ունելով. չարչարեցաւ, այս ինքն խաչեցաւ, թաղեցաւ եւ յարեաւ յերրորդ աւուր եւ ել յերկինս նովին մարմնով փառաւոր, նստաւ ընդ աջմէ Հօր, գայցէ նովին մարմնով փառաւոր դատել զկենդանիս եւ զմեռեալս. որոյ թագաւորութեանն մի լիցի վախճան:

Πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, πάντων ἀοράτων τε καὶ ὁρατῶν ποιητὴν, καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, γεννηθέντα ἐκ τοῦ Πατρὸς, μονογενῆ· τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς Θεὸν ἐκ Θεοῦ, φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸς ἀληθινὸς ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τά τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ, ὁρατά τε καὶ ἀόρατα. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα· τουτέστι γεννηθέντα τελείως ἐκ τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου διὰ Πνεύματος ἁγίου, ἐνανθρωπήσαντα, τουτέστι τέλειον ἄνθρωπον λαβόντα, ψυχὴν καὶ σῶμα καὶ νοῦν καὶ πάντα, εἴ τι ἐστὶν ἄνθρωπος, χωρὶς ἁμαρτίας, οὐκ ἀπὸ σπέρματος ἀνδρὸς, οὐδὲ ἐν ἀνθρώπῳ, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν σάρκα ἀναπλάσαντα, εἰς μίαν ἁγίαν ἑνότητα· οὐ καθάπερ ἐν προφήταις ἐνέπνευσέ τε καὶ ἐλάλησε καὶ ἐνήργησεν, ἀλλὰ τελείως ἐνανθρωπήσαντα. Ὁ γὰρ λόγος σὰρξ ἐγένετο, οὐ τροπὴν ὑποστὰς, οὐδὲ μεταβαλὼν τὴν ἑαυτοῦ θεό-

Հաւատամք ի մի Աստուած Հայր ամենակալ, ամենայն աներեւութից եւ երեւելեաց արարիչ. եւ ի միում Քրիստոս Յորդին Աստուծոյ, ծնեալ յԱստուծոյ Հօրէ Միածին, այս ինքն յէութենէ Հօր, Աստուած յԱստուծոյ, լոյս ի լուսոյ, Աստուած ճշմարիտ ծնեալ եւ ոչ արարեալ, էակից Հօր, որով ամենայն եղեւ յերկինս եւ յերկրի, երեւելիք եւ աներեւոյթք. որ վասն մեր մարդկան եւ վասն մերոյ փրկութեան էջ եւ մարմնացաւ, այս ինքն ծնաւ կատարեալ ի սրբոյ Մարիամայ ի միշտ կուսէն Հոգւով սրբով. մարդացաւ, այս ինքն էառ մարդ կատարեալ, Հոգի եւ մարմին եւ միտս, որ ինչ է մարդ, բաց ի մեղաց, ոչ եթէ ի սերմանէ առն եւ ոչ ի մարդում՝ այլ ինքն յինքն մարմին ստեղծեալ՝ ի մի սուրբ միութիւն. ոչ որպէս իմարգարէսն շնչեաց եւ խօսեցաւ եւ ազդեցոյց, այլ մարդացաւ կատարեալապէս. քանզի Բանն մարմին եղեւ: Որ ոչ եթէ ընդ փոփոխմամբ ինչ մնկաւ եւ ոչ փոխեցաւ ինչ յիւրմէ աստուածութենէն, քանզի մի է տէր Յիսուս Քրիստոս